

Eenheid van bestuur.

Vorig jaar heb ik in het bestuursverslag iets gezegd over de schoksgewijze ingevoerde nieuwe regie door het instellen van raden en bestuurscolleges en over de ingrijpende rolverandering voor het bestuur van de Vereniging, waarvan onze universiteit uitgaat. Het positieve geluid dat toen doorklonk wil ik vandaag onderstrepen. Ook hier valt een zekere consolidatie te constateren in het inspelen van de bestuursorganen op elkaar. We zijn duidelijk op weg naar een betere eenheid van bestuur aan de top, mee dankzij voortgang in de explicitering van het beleid. Bij een werkelijke eenheid van bestuur – op basis van overeenstemming over beleid en wederzijds vertrouwen – behoeft men zich geen echte zorgen meer te maken over de strijd tussen de verschillende bestuursorganen over elkaars specifieke bevoegdheden, want die strijd krijgt dan het karakter van een schermutseling. Het gaat er dan niet meer om de specifieke taken tegen elkaar af te schermen of om de grenzen van elkaars bevoegdheden af te tasten door te proberen ze te overschrijden. Eenheid van bestuur vraagt niet anders dan dat de wettelijk en reglementair aan de diverse organen opgedragen bevoegdheden in overeenstemming met elkaar worden uitgeoefend. Die fase mag dan nog niet in alle opzichten zijn bereikt – er doen zich nog wel eens botsingen voor – maar de verdere groei naar de eenheid van bestuur is waarneembaar.

't Is overigens niet moeilijk – en het heeft in dit overzicht ook zijn nut – een paar punten te signaleren waar het nog hapert. Beslissingen van bestuursorganen, dat geldt zowel voor de universiteitsraad als voor het college van bestuur, komen binnen de universiteit lang niet altijd goed over; er is nog steeds behoefte aan verbetering van de communicatie. Van de werkeenheden binnen de universiteit mag verwacht worden dat ze er nog duidelijker op uit zijn het bestuur op universiteitsniveau als deel van zichzelf te zien. Dat de universiteit sinds enkele jaren zelfbestuur kent, is nog onvoldoende doorgedrongen.

Mutaties.

Het is goed in deze bijeenkomst aandacht te geven aan veranderingen die zich in de samenstelling van onze universitaire gemeenschap hebben voorgedaan. In de eerste plaats denken we dan aan hen die vorig jaar nog in ons midden verkeerden, en die wij nu moeten missen. Ik lees de namen van hen die ons zijn ontvallen, en ik verzoek U daarom op te staan.